

НОВА КАРТИННА ГАЛЕРИЯ

ХУДОЖЕСТВЕННО
ИЛЮСТРИРАНО
МЕСЕЧНО
СЪБИТИЕ ЗА
ДЕЦА И ЮНОШИ

♦♦♦♦

Редакция и
Администрация
ул. „Богоявление“, 2
София

ЗИМНА ВЕЧЕРЬ

— О-о-о! . . . У-у-у! — извикаха дружно децата на улицата и около се изселиха. Баба Голяма остави хурката с въжетото и открито въздише през зъбите. Студената зима вечерь в цялост по изсъхналото лице. Тя аperi слабите си очи въ синевата пряска и видя какъ всички деца се нахвърляат върху едно и го затрупват съ пръхова, мекъ овчиносъ. Детето крише лицето си съ ръце, наведнати се, пообляваше, но тѣ още по яростно се нахвърляха върху него, засиваха го, блъскаха го докато най-сетне го събориха въ отбѣга. То се изправи на колене и заплака.

Баба Голяма трепна отъ тревога. Помисли, че това е глупава Денко. И като се спусна къмъ децата съ бързи и тежки стъпки, глъбаво завика:

— Защо го биете, бре? Откъде си избягате, знаете ли?

Глъчката утихна.

— Ние го не биемъ, бабо! Изграме си — направи някой пискуната.

Баба Голяма се стърѣ. Тя позва тъмнина, по-силниятъ гласъ на тъмния Денко. Сърдцето ѝ се отпусна свободно. Съ спомогнѣ, но гърдите като заповѣди и нѣколко си заплашители тогъ тя се обърна къмъ свои внуци:

— Я се прибирай, момче, да не казватъ довчера на баща ти!

Децата се разпръснаха като врабци.

Денко остана край баба си и ка да каже въ къщи!

— Каде? — стърѣ го баба му. Той загледа съ оудване. Какво ли знае?

— Я ми да донесешъ дървата отъ двора, че отбѣга ще ги затрупа.

Денко за-
сина изосви-
ри като ома-
герче.

Баба Голяма се прибра въ къщи. Бръсна съ нощта въ перката, намери единъ едъръ горундоловъ въ глени и го задуха. Небръснатият ѝ, коместни страни се изплъзна и лежирала като моминка бука. Изъ разпукнатия, аплонен се изплъзна като едиче едно

омава черноа павичка, дълга газенето и става сайтка. Баба Голяма се изправи съ къдрияка. Изпитит ѝ дълбоко хлъпнали очи забродиха по-широки дървени одърѣ, отрупаха съ вълчишии черни, по полещата си шаренитъ павички, наредени като едри пласове една до друга, и се стърѣха на оспранитъ рони и чорани, наешени на вода връва, надъ секията. Тя протегна костелива рака къмъ глѣз. Поизва ги. Бѣха още мокри. Топла пара излизаше отъ глѣз. Баба Голяма остави газенето на западното прозорче, поставено тогава навън, че отъ стената оставаше отгорѣдъ много мѣсто,